

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja
ingyenes kiadvány

PHOROS

XV. évfolyam, 4. szám

2008. szeptember

Énekeskönyv 490 - Véget ért az aratás

(Dallam: Teljes minden életben 426)

Véget ért az aratás,
Asztalon az áldás.
Hozzad száll ma, jó Atyánk,
Hála és imádás.
Hú kézzel, bőséggel
Gondoskodtál rólunk.
Köszönetet mondunk.

Amit Isten megígért
Még Noénak régen,
Hogy amíg lesz ez a föld,
Aratás is leszen:
Ím, betölt, mert a föld,
Termését megadta:
Hú a népek Atyja!

Jó reményben hullt a mag
A föld rejtekébe.
Felsarjadt a zöld vetés,
És az Úr megvédte.
Ő adott harmatot
Az eltikkadt földre,
És úgy lett gyümölcse.

Alázzuk meg magunkat,
Ha így áld az Isten,
Hiszen jóra érdemünk
Nékünk soha sincsen,
Mert szívünk, életünk
Oly rest a jótétre,
A gyümölcstermésre.

Bűnbánó, hálás szívvel,
Atyánk, áldj meg minket!
Az termi jó gyümölcset
Szeretetnek, hitnek.
Dicsérjen, hirdessen
Minden áldás téged!
Zengjen hálaének!

Payr Sándor 1861-1938.

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról

Májusban lezártuk a munkaév Luther Szövetségi üléseit Dr. Reuss András teológiai professzor előadásával.

Májusban megvolt a Bíróság épületének kártalanítási tárgyalása Budapesten, az OKM-ben.

Többen részt vettünk az Egyházkerületi missziós napon Siófokon.

Nyári koncertjeink változó sikerrel voltak látogatottak. Átlagos volt a létszám két jótékonyági koncertünkön, amelyen beteg gyermekek gyógykezelésére gyűjtöttünk. Nem várt módon sokan voltak a Weilheim-i Kórus és a svéd Förlösa Egyházi Kórus koncertjein a templomunkban. Ugyanakkor a Szalai-Tatai-féle egyházzenei áhítaton, a Pest Megyei Szimfonikus Zenekar nagy koncertjén is átlagon alul kevesen voltak.

Idén is köszöntöttük az 50. évfordulós jubileumi konfirmandusokat, és megtartottuk a Hősök napi megemlékezésünket is.

Balfon májusban egy háromnapos ünnepeket és konferenciát tartottunk – ökumenikus ünnepélyekkel a holokauszt és a német kitelepítés emlékére, júniusban pedig átadásra is került maga az elkészült emlékmű.

Május 25-én templomi istentiszteletünkön köszöntöttük Dr. Horváth Dénes tiszteltbeli felügyelőnket 95. születésnapján.

Rendkívül sikeresek és ökumenikusan összefogó erejűek voltak a Biblia Éve 2008 alkalmi is, mind a 24 órás ökumenikus bibliafelolvasás a Széchenyi téren, mind pedig a Liszt Konferenciaközpontban a vándorkiállítás.

A Lícista vasárnapon a 10.00 órai istentiszteleten Smidéliusz Zoltán nemespátrói lelkész, egykori zsinati elnök és püspökhelyettes szolgált.

Június 3-án nagy megtiszteltetésünkre mi adtunk helyszínt az országos Esperesi

Értekezletnek püspök urak, esperes asszonyok és urak, a zsinati elnökség és országos felügyelő úr részvételével.

Hunyadi iskolánk tanárait köszöntöttük a Pedagógus Nap alkalmából mind egy tanári csendesnappal Révfülöpön, mind gyülekezeti orgonazenés megemlékezéssel és fogadással.

Hálásan köszönjük azon Testvéreink szolgálatát, akik egész nyáron pénteken és szombaton délelőtt és délután nyitva tartották a templomunkat a turisták részére szakszerű idegenvezetésével.

Jól sikerült a gyülekezeti juniálisunk az Egyházmegyei Missziós Nappal egybekötve a Hunyadiban, összességében közel 400 résztvevővel. Hálás köszönetünk a szervezőknek!

Az ökumenikus, az egyházi iskolák államosítására emlékező kirándulás a Rax-ra rendkívül fárasztó, de nagyon felemelő is volt egyben.

Nagy élményekkel térhettek haza gyermekeink mind a német, mind a magyar bejárós gyerektáborból a Hunyadiban, ugyanakkor az időjárás miatt felemásra sikeredett a szokásos vándortábor a Mecsekben.

Ugyanakkor évek óta szép szolgálata ökumenikusan a fiataljainknak a VOLT Fesztiválon való részvétel a történelmi egyházi Közös Pont sátorral.

Részt vettünk a hagyományos Városfelajánlási ökumenikus istentiszteleten a sopronbánfalvi kármelita templomban, és a Zsidó Hitközség mártírünnepén is.

Összesen közel 40 fiatal és lélekben fiatal soproni testvérünk vett részt a Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozón Kőszegen.

Augusztus 20-án megtartottuk hagyományos ökumenikus emlékestentiszteletünket is a Szent György utcai Eggenberg-házban.

Összeállította:

Gabnai Sándor lelkes, esperes

Nyári élménybeszámoló

2008. július 20-28. között lehetőségünk volt részt venni egy Csorna melletti kis faluban, Rábcakapin hittantáborban.

A tábor vasárnap délután, amikor már mindenki megérkezett nyitó istentisztelettel kezdődött, melyen a szülők is részt vehettek. Ezután egy játékos ismerkedés volt, majd – tekintettel a rossz időjárásra – mozizás volt az esti programunk, ahol a Szaffi című rajzfilmet néztük meg.

Az ezt követő napok programjai mindig hasonlóképpen alakultak: a csodálatos halfogásról szóló reggeli áhítat után – amit Tubán József csornai lelkész tartott – előadásokat hallgattunk, amelyben a világvallásokról, a reformációról, Luther Márton életéről és a veszélyes szektákról is szó volt.

Ezután Horváth Anita segítségével szebbnél szebb alkotásokat készítettünk. Mivel a tábor fő témája a középkorhoz kapcsolódott, könyvet kötöttünk, s a kalligráfia tudományába is bepillantottunk, nyelvlapocból hajót ragasztottunk, miközben meghallgattuk a hajózás kialakulásának történetét, tulipánt varrtunk, és sólymot készítettünk, melyet a szélben röptetni is tudtunk.

Az ebéd utáni csendes pihenőben szorgalmasan olvastuk Márk evangéliumát, majd csendes pihenő után beszélgetés következett szimbólumokról, jelképekről, melyet Karsay Lajos vezetett.

Uzsonna után nagy közösségi játékokat játszhattunk: métáztunk, gyümölcskosaraztunk, illetve Gyuri show-t nézhettünk (fizikai, kémiai kísérletekre csodálkozhattunk rá), valamint utolsó nap volt a csapatonkénti nagy vetélkedő mindabból, amit a héten hallottunk, olvastunk. De természetesen a programok közötti időkben is sokat énekeltünk,

játszottunk: röplabdáztunk, tollasoztunk, sárkányt eregettünk, fociztunk, kriketteztünk, tekéztünk, „lovagoltunk”, (ahogy a középkorban ez szokás volt), és nem utolsó sorban beszélgettünk.

A vacsora utáni esti áhítatokon szintén Márk evangéliumából hallhattunk történeteket.

Tábor elején egymás neveit kihúztuk, s neki –akit húztunk- kellett kis ajándékokkal kedveskedni.

Csütörtökön este meg kellett küzdenünk a törökök ellen, akik bevették a tábor várát, de szerencsésen visszafoglaltuk. Ennek öröme pénteken középkori lakomát rendeztünk. Majd – mind a legtöbb tábor végén – itt is gyűjtöttünk táborfüzet, ahol kiderült, ki kinek az volt az őrangyala a hét folyamán, és az utolsó esti áhítatot is a tűz mellett hallgattuk meg. Ezenkívül sokat énekeltünk, mókáztunk.

Sajnos szombaton már véget is ért a tábor, búcsút kellett vennünk egymástól a délelőtti záró istentisztelet után.

Szomorúak voltunk, de jövőre újra találkozunk, és aki ebből a kis élménybeszámolóból kedvet kapott szívesen várjuk.

Mátis Teodóra, Schweizer Viktória

24 órás Biblia felolvasás Sopronban

A biblia évének jegyében május 31-én déli tizenkét órától június 1-jén déli tizenkét óráig a soproni történelmi és kisegyházak szervezésében 24 órás Biblia felolvasást tartottunk. Az eseményen a katolikus, református, evangélikus, baptista, adventista gyülekezetek tagjai, az Orsolya, a Berzsényi iskolák tanulói és egyetemisták vettek részt. Az alábbiakban az egyik fő szervező, Papp Gábor református presbiter testvérünk köszönő szavait idézzük.

Kedves Testvérek!

Isten segedelmével véghezvittük, amit elterveztünk, és ahogyan az a megnyitó áhítaton elhangzott, kivittük az Igét a napi élet forgatagába és zajába. Szó szerint egy kis templomot "építettünk", ha csak 24 órára is a Széchenyi téren, szerény eszközökkel de lelkesen. Mindannyian azzal a hittel tettük ezt, hogy egyrészt bennünket, felolvasókat és szervezőket erősít ez a feladat, másrészt pár embert, akiket jártukban-keltükben megállított egy pillanatra az Ige, elgondolkoztatott azon: vajon az az egyetlen, igencsak széles kacsaringózó út van csak, amelyet a mostani szabados és lélekölő világszellem naponta sulykol az emberiségbe, vagy választhatjuk éppen a keskenyebb, nehezebben járható is. Ha csak annyit sikerült felmutatnunk, hogy igenis vannak, akik ez utóbbiban hisznek, már megérte a fáradozásunk. Márpedig vannak, hiszen több mint 120-an, fiatalok és idősök egyaránt vettek részt a felolvasásban,

vállalva a nyilvános hitvallást! Nagyszerű dolognak tartom, hogy reményeim szerint egy szívvel és lélekkel munkálkodtunk a sikeren. Adja Isten, hogy más alkalommal is ilyen egyetértésben tudjuk megvalósítani közös elképzeléseinket! Jó lenne, ha ennek a 24 órának írott nyoma maradna a sajtóban, már csak azért is, hogy megnevezhessük önzetlen segítőinket, többek között Tóth György tanár urat és munkatársait, akik az Egyetem tanműhelyében elkészítették a haranglábát és a helyszínre szállították, Gerencsér Tamást aki a nagyszerű plakátot és a figyelemfelhívó transzparenst elkészítette, Perkovátz Tamást, aki az áramot biztosította a felolvasás alatt. Nem szabad elfeledkeznünk azokról sem, akik a felolvasók felkészítésében, a helyszín berendezésében, majd visszaállításában segítettek, valamint enni és innivalóval látták el a jelenlévőket. Ha ennek megörökítésében valaki segíteni tud, az jelezze, legyen szíves. Egy mementó mindenképpen marad, ez pedig a harangláb! A beleváló harang sajnos nem soproni, azt a Győri Református Egyházmegye adta kölcsön a felolvasásra, hamarosan vissza kell adnunk. Pedig de jó volna, ha ez a harangláb ott lehetne a különböző rendezvényeinken, nemzeti ünnepeinken, megemlékezéseinken, Isten dicsőségét embertársaink és a Haza iránti szeretetünket hirdetve! Lehet, hogy ez lesz a következő közös célunk? Isten áldását kívánom mindannyiunkra!

Szeretettel: Papp Gábor

A Biblia felolvasás szervezői június 9-én közös áhítatra és értékelő megbeszélésre gyűltek össze a református templomban. Itt szó esett a további együttműködés lehetőségeiről is. Ezek közül a legfontosabbak:

Közös akaratallal elhatároztuk, hogy az Egyetemi Tanműhely által készített haranglábhoz egy megfelelő harangot vásárolunk, hogy minél előbb rendelkezésre állhasson a "városi harang" és hirdethesse Isten dicsőségét különböző rendezvényeken (pl. Adventi esték, a Hűség Napja). A szükséges anyagi fedezetet (100.000 - 120.000 Ft) gyűjtéssel fogjuk megteremteni. A Testvérek Sopronért mozgalom részéről már érkezett 20.000 Ft felajánlás. Hegedüs Attila lelkész

úr javasolta, hogy hirdessünk és szervezzünk ez év novemberére Biblia ismereti versenyt a keresztény közösségek között. Ez a rendezvény méltó módon "zárhatná" az egyházközösségeken, plébániákon belül a Biblia Éve alkalmából már szerveződő-bonyolódó "házi versengéseket". A szervezés folyamatban van. Többen felvetették, hogy valamilyen rendszerességgel meg kellene ismételni a nyilvános Biblia felolvasást. Erre jó alkalomnak tűnik a 2010-es év, amelyet az egyházak Ökumenikus Évnek nyilvánítottak. Reméljük, hogy együttműködésünk továbbra is sikeres lesz. Völgyi Balázs, a Bárka Baptista Gyülekezet vezetőjének szavait idézve:

„Idillinek tűnt, ahogy a kis új gyülekezetek lelkészei (és hozzá: a gyülekezetek tagjai is) kezét rázták, és jókat beszélgettek a nagy felekezetek pásztoraival, papjaival a rendezvény alatt. Hordozzuk imában az Úr tervét egy majdani további közös megmozdulással kapcsolatosan.”

a 7. Szélrózsa Evangélikus Országos Ifjúsági Találkozóról

Kőszegi morzsák

Egy hónappal vagyunk a találkozó után, és már hiányzik.

Hiányzik a nyüzsgés, hiányzik a programok kavalkádja, hiányzik a kreatívan igényes keresztyén tartalom. Hiányzik a hangulat. Hiányzik az eső közösségteremtő ereje. Hiányzik az utolsó esti áhítat gyertyafényes csendje a mozgássérültek között. Hiányoznak a személyes beszélgetések, a találkozások olyan emberekkel, akiket a két évvel ezelőtti szolnoki Szélrózsan láttam utoljára. Hiányoznak a záróistentisztelet napraforgói. Hiányzik sokminden, különösen, mert...

... a hétköznapok nem ilyenek. Fejbe kólint az a fájó felismerés, hogy egyházunk nem ilyen. Nem olyan, mint a Szélrózsa. Csak azt szeretnénk, ha ilyen lenne! Legalábbis én őszintén megmondom, olyannak szeretném látni egész kicsiny evangélikus egyházunkat Magyarországon, mint amilyen a Szélrózsa. Olyan színesnek, olyan befogadónak, olyan családbarátnak, olyan generációkat összefogónak; olyannak, ahol a tiszta evangélium nem alternatívája a kreatív és hangulatos alkalmaknak, hanem bizonyítottan együtt járhatnak, és még sorolhatnám.

Ezt pedig nemcsak személyes érintettségem miatt írom. Nemcsak azért írom, mert egyik szervezőként (a középiskolás korosztályért voltam felelős) hivatalból is jókat kell mondanom az egészről – itt többről van szó. Személyes érintettségem jóval túlmutat a szervezési feladatokon! Túlmutat, mert valóban azt gondolom, hogy ilyen találkozókra van szükség! Persze tudom, hogy egy ilyen színvonalú és volumenű fesztivál valóban nem rendezhető minden hónapban, sőt, a kétévenkénti rendezés alapvetően reális, mégis megvan az a reményem, hogy a Szélrózsaról hazainduló fiatalok a saját gyülekezetükben, iskolájukban, közösségükben valóban tudnak olyan kovásszá válni, hogy a két Szélrózsa közötti idő ne passzív várakozással teljen el, hanem a határtalan Istent megismert élő keresztyén közösségek nyüzsgő életével.

A határátlépő, határtalan Istent ismerhettük meg ugyanis még közelebbről Kőszegen. A 'Hol a határ?' kérdés

megfogalmazása valóban abban segített bennünket, hogy merjünk kérdezni, merjünk lemérni hitünket, hitetlenségünket, istenkeresésünket másokhoz hasonlítva. Mert éppen ez a legjobb az egészben, hogy a Kőszegen megforduló kb. 2200 ember közül biztosan mindenki talált olyat, aki hasonlóan gondolkodik. Aki elment vele valamelyik világszínvonalú világzenei koncertre (Szájraól Szájra, Mitsoura, stb.). Aki végigtáncolta vele valamelyik színvonalas táncszínházat (moldvai, tekerős, stb.). Aki igényes színházi előadásokra (Stílusgyakorlatok a soproni evangélikus gimnáziumoktól vagy éppen a mozgássérültek passiójátéka) kísérte el. Akivel együtt gondolkodhatott a teológiai, társadalmi, közéleti beszélgetéseken különböző illusztris vendégek (Török Gábor, Heller Ágnes, Varró Dániel, stb.) társaságában. Akikkel végighallgatta egyházunk püspökei által tartott reggeli áhítatokat. Akikkel együtt sportolhatott. Akikkel együtt térhetett be a Középiskolás sátorba egy teára, vagy egy földrészeket körbejáró előadássorozatra. Vagy akikkel Kőszeg főterén az utcamisszió során feltehetette kérdéseit, hogy tényleg ez-e egyházunk jövője.

Azt gondolom, hogy sorolhatnám sokáig, mi volt jó ebben az immár hetedszer megrendezésre kerülő országos ifjúsági találkozóban. Sőt, biztosan abból is össze lehetne állítani egy – egyébként nem túl hosszú – listát, hogy mit lehetne javítani a 2010-es találkozóra. Ehelyett inkább befejezem. Befejezem azzal a reménnyel,

hogy a jelenlévő soproni tizenévesek (voltak szép számmal!) is megfogadják azt, hogy a két találkozó közötti időszak tartalommal való megtöltése saját feladatunk – keressünk tehát olyan közösséget, ahol továbbadhatjuk annak a határtalan Istennek a szeretetét, amit

Kőszegen megtapasztaltunk. Pl. egy befogadó közösséget. Egy befogadó gyülekezet közösségét. Amely – a fentiek értelmében – olyan, mint a Szélrózsa.

Mesterházy Balázs

Tervezett programok 2008. szeptember–október

Szeptemberben elkezdődnek szokásos alkalmaink, úgy mint a gyerekistentisztelet, a hittanórák, a szeptember 20-án a nyugdíjasotthoni bibliaórák, a kiscsoportos találkozók, az énekkari próbák.

Szeptember 6-án 10.00-kor Egyházmegyei Közgyűlés lesz Farádon.

Szeptember 6-án 14.00-kor az Európai Borlovagrend avató ünnepélye lesz a templomban.

Szeptember 8-án délután lesz a hagyományos ökumenikus Életvédő Zarándoklat a Szent István templomban és a Kórházkápolna előtti keresztnél – a két helyszín között gyertyás menettel.

Szeptember 9-i Luther Szövetségi ülésen előadást tart Kínáról Oltárczi Ferenc nyugalmazott igazgató; az október 14-in pedig Dr. Fabiny Tibor hermeneutika-professzor.

Szeptember 10-én családi Lelkészi Munkaközösségi ülést tartunk Harkán.

Szeptember 12-én 16.30-kor Presbiteri, 18.00.-kor Képviselő-testületi ülés a nagyteremben.

Szeptember 12-13-án Egyházkerületi egyházközségi elnökségek találkozója és Egyházkerületi Munkatársképző Nap Révfülöpön.

A Kulturális Örökség Napjain, szeptember 20-21-én a templomunk is nyitva tart.

Szeptember 20-án 11.00-kor ünnepélyes ökumenikus felavatása lesz a bánfalvi nándor-hegyi kőfejtő feletti cserkészkapolnának.

Szeptember 26-28 között Gyülekezeti küldöttség látogat testvérgyülekezetünkbe, Kemtenbe, október 10-13 között pedig egyházközségi munkatársunk részt vesz a finn testvérgyülekezet diakóniai napjain.

Októberben kezdjük oltárunk felújítását – előre elnézést kérünk a kellemetlenségekért.

Október 5-én lesz Aratási hálaadásunk az istentiszteleteken.

Október 11-én két program is vár ránk: egyrészt Országos Evangélizáció lesz Budapest-Deák-téren, másrészt Egyházkerületi Pedagógus Csendesnap is Pápán.

Október 16-18 között a Biblia Éve és a Föld Éve közös rendezvénysorozatát tartjuk a Liszt Ferenc Konferenciaközpontban kiállítással és konferenciával; az október 26-i Bibliavasárnapunkkal pedig lezárjuk a megemlékezés a Biblia Évéről.

Reformáció ünnepnapján vasárnapi rend szerint tartjuk istentiszteleteinket, 18.00.-kor pedig közös protestáns reformációi alkalom templomunkban református szolgálattal.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Ökumenikus Családi Napot tervezünk bibliaismereti versennyel 2008. november 15-én, szombaton 9-16 óra között. Helyszín: Hunyadi iskola. Szeretettel várunk minden családot, különösen is azokat, akik szívesen vállalkoznának arra, hogy családi csapatot alakítva

megméressék magukat (tudásukat, kreativitásukat, mozgékonyágukat és ügyességüket) egy játékos vetélkedőn. Jelentkezni *Hegedűs Attila* igazgató lelkésznél lehet!

Egysoros cím???

Jézus mondja: Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába. Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzére. Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat. Békülj meg ellenfeleddel hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is." Mt. 5.20-26

Mint két gólyalábat, úgy ránt ki Jézus a lábunk alól két olyan meggyőződést, amelynek a segítségével magasba emeljük magunkat. A Hegyi beszéd törvény-magyarázatai- amelyekből a mai textus is származik- épp azt szolgálják, hogy a törvény alaposabb, radikálisabb vizsgálatával elbizonytalanítson bennünket, ha túlságosan magabiztosak akarnánk lenni.

Az első gólyaláb, amit kiránt alólunk Jézus, az az a meggyőződés, hogy elég a szabályok betartása ahhoz, hogy Isten országába mehessünk. Meglehetősen alapvető emberi igény ez: látni az élesen megszabott határokat, tudni azt, hogy meddig mehetek el. Fontos tudnom, hogy a rendőr nem büntethet meg, ha városon belül ötvennel, azon kívül kilencvennel hajtok. Vannak előre kész szabályok, amelyeket csak be kell tartanom, és akkor minden rendben lesz.

A világi törvénykezés valóban így működik, és baj van azzal a társadalommal, amely ezt a jogbiztonságot nem adja meg a benne élőknek. Baj van, ha nem hivatkozhatok a rendőrnél a KRESZ-re, hanem ő maga dönti el, akkor éppen mit tettem rosszul. A Jézus korabeli zsidóság értelmisége, elsősorban a farizeusok, erre törekedtek: olyan szabályrendszert felállítani, amelyben az élet minden lépésére megvolt az előre kész törvény, ahol minden szituációban pontosan le van írva, mit szabad és mit nem szabad tennem. Hallatlan mennyiségű szabály és

tilalom született ebből, amely arra hivatott, hogy a tetteket bebiztosítsa, s ezáltal mindenki, aki ezt megtartja, magát biztonságban érezhesse: igen, én megtettem, amit a törvény vár tőlem. Kiss nehézkes, de megéri: nem kell gondolkodni, dönteni, mindenre ott van az előre kész szabály, mit kell tennem, mit nem, és ráadásul magabiztossá is tesz.

Jézus azonban továbbmegy azon, mit kell tennem, mit nem. A régieknek adott törvényt, az ölés tilalmát kiterjeszti az indulatokra is. Természetesen fontos, hogy a másik hátába ne döfjem a kést, de ez még nem elég: szavakkal, tekintetekkel, érzésekkel is lehet ölni. Nem az a kérdés, mit teszek, hanem az, hogy mi van a lelkemben, hogyan tekintek a másikra: mint olyanra, mint aki társam a teremtettségben, mint aki nélkül én is kevesebb lennék, vagy mint akadályra, aki terveim és életem közé áll, s akit jó lenne kiiktatni. A mellőzés, a kiiktatás vágya még nem gyilkosság, mégis, Jézus számára ez éppolyan fontos. Egy rendőr a számára mindegy, mit gondolok a KRESZ-ről, a közlekedésről, amíg aszerint cselekszem. De mi magunk számára nem mindegy, hogy csak és kizárólag azért tartunk meg szabályokat, mert muszáj, mert meg van írva, vagy azért, mert vigyázni akarunk a minket körülvevők életére, egészségére is.

Istent épp ez utóbbi érdekli: a tetteink mögötti indulat. Kevés az, ha nem ölök meg valakit, ha közben neki a szeretetlenség jeges levegőjében kell élnie,

ha azt kell megélnie: idióta, gyengeelméjű vagyok, aki alkalmatlan és érdemtelen az életre. Jézus tehát kihúzza lábunk alól a gólyalábat: nem a tettek, hanem az indulatok a fontosak.

(Zárójelben jegyzem meg: talán mindenki érzi, hogy Jézus nem a bolond szó vagy annak szinonimáinak kimondását tiltja. Ha én a szombat reggeli kényelmes ébredés ritka perceiben nevetve birkózom fiaimmal, és bolondnak mondom őket, akkor ez nem a megalázás jele, hanem a szereteté- és ezt ők is tudják.)

És ezzel együtt kihúzza a másik gólyalábat is. Azt a meggyőződést, hogy a törvény betartható. Ha csak a tettekre gondolunk, akkor még igaz is. Erre épül társadalmunk: a gonoszság cselekedeteire nemet mondunk magunk között, nem ölünk meg senkit. Erre a legtöbben alkalmasak vagyunk, így leszünk törvénytisztelő állampolgárok. De ami elég a földi törvények számára, az kevés az Isten Országában. És fájdalmas rádöbbenünk, mennyire nem tudunk az érzelmeink, a lelki tartalmak fölött uralkodni. Tetteink fölött többé-kevésbé igen, de indulataink, gondolataink fölött?

Ha ez a mérték, akkor biztosan könnyűnek találtatunk. Akkor biztos, hogy semmi esélyünk. Áthatolhatatlannak tűnik a fal. Ha ezt átérezzük, akkor úgy tűnik, mintha nagyon magasról zuhannánk mélyre. Gólyalábaink semmit nem érnek.

Csakhogya is kiderül, hogy ilyenkor nem a semmibe zuhanunk, hanem Isten szeretetébe. A Hegyi Beszéd, amiben ez a mai igeszakasz áll, felütésében már elmondja, kikhez szól Jézus: a lelki szegényekhez, a sírókhoz, azokhoz, akik

átélik saját legyőzöttségüket. És őket mind boldognak, azaz áldottnak mondja Jézus.

Az áldás, az elfogadás fentről jön. Amit én nem tudok elérni, azt megkapom felülről. Én nem tudom megtenni, hogy mindenkire egyforma szeretettel és elfogadással tekintsek- de Jézusban Isten éppen ezt teszi velem is, a haragjában meggyökeresedett emberrel: elfogad olyannak, amilyen vagyok. És éppen ez az elfogadás nyitja meg nekem a lehetőséget, hogy közelebb kerüljek a jézusi törvény-értelmezéshez: Isten irántam való szeretete erősíti saját, mások iránti szeretetemet is. És ha el tudok fogadni, ha képes vagyok valakire úgy tekinteni, mint aki nem akadály, hanem társ életutamon, akkor az csak azért lehetséges, mert tudom, Isten engem is így fogad el.

Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába- mondja Jézus. Nehogy azt higgyük, hogy a különbség a tettekben van, hogy Jézus hallgatósága majd jobban betartja a törvényt. A különbség éppen ebben a tudásban van: hogy nem gólyalábaim, a törvénynek megfelelő tetteim visznek közelebb Istenhez. A tettek önmagukban kevesek; az indulatok nincsenek hatásköröm alatt. Ami elég, az az a szó, ahogy ő szól hozzánk: áldottnak, boldognak mond bennünket. Nincs semmi más, ami a kezünkben lehetne, csak ez a tudás. De ezzel messze felülmúljuk az írástudók, a törvény betűihez ragaszkodók igazságát. Ámen.

Hegedűs Attila

Útkeresők

A Soproni Evangélikus Egyházközségben immáron kétszer tartottunk Alpha-kurzust. Nagyon hasonló jelleggel, de kissé más tematikával, Útkeresők címmel szeretnénk szeptember végétől új kurzust indítani azoknak, akik

- 1, eddig csak távolról és érdeklődve figyelték a keresztyénséget, és szeretnék többet tudni róla;
- 2, szeretnék elmélyíteni hitüket;
- 3, szeretnék néhány kérdést végre alaposabban végiggondolni;
- 4, közösségre vágnak.

Az alkalmakat tíz héten át csütörtök este 6-fél 9-ig tartjuk. Az együttlétek könnyű vacsorával kezdődnek, amit egy előadás és megbeszélés követ. A kurzus folyamán egyszer együtt elmegyünk

egy hétvégi "lelkigyakorlatra" is. Fontos eleme a kurzusnak a nyílt, derült légkör, egymás elfogadása. Az első alkalom 2008. szeptember 25-én lesz. Mindenkit szeretettel várunk!

Non stop

„Non stop geöffnet!“ „Geöffnet täglich von 0-24 Uhr!“ – solche oder ähnliche Werbung findet sich öfter. Sie preist wohl als Fortschritt, wenn Menschen Tag für Tag rund um die Uhr einkaufen oder auch noch andere Dinge erledigen können. Die Frage ist aber, ob es sich dabei tatsächlich um Fortschritt handelt, oder ob Menschen und Gesellschaft nicht eher geschadet wird. Angefangen mit der Schädigung eines täglichen Rhythmus, der uns innewohnt und zum Beispiel nahelegt, dass es gut wäre, so um 22 Uhr herum ans Schlafengehen zu denken und es bald zu tun, um dann 7 oder 8 Stunden später ausgeruht und erholt an Körper und Seele aufzustehen zur Gestaltung und Meisterung eines neuen Tages.

„Non stop geöffnet – jeden Tag!“ bedeutet aber auch, dass der wöchentliche freie Tag in gewisser Weise aufgehoben ist und nicht mehr gilt. Natürlich wird es für arbeitende Menschen weiterhin freie Tage geben. Nur was nützt es, wenn dann die Menschen an verschiedenen Tagen frei haben? Es wird schwer, sich zu verabreden und gemeinsam etwas zu tun. Das erschwert die Beziehungen zwischen Menschen und dadurch auch den Zusammenhalt einer Gesellschaft überhaupt. Vor solchem Hintergrund mag deutlich werden, welch kostbares Gut eigentlich Menschen in der ganzen Welt geschenkt worden ist mit einem gemeinsamen freien Tag dadurch, dass Israels Sabbat „Schule gemacht hat“. Nicht zuletzt von Israels Sabbat aus ist der Gedanke des gemeinsamen freien Tages in die Welt gekommen und hat sich verbreitet. „Sechs Tage sollst du arbeiten und alle deine Werke tun. Am siebenten Tage ist der Sabbat des HERRN, deines Gottes. Da sollst du keine Arbeit tun“ (2. Mose 20,9.10). Dieser freie Tag ist wie eine rettende Insel im möglicherweise

unruhigen und hektischen Meer einer Woche. Welch große soziale und kulturelle Errungenschaft er bedeutet, zeigt sich auch darin, wer in den Genuss des freien Tages und seiner Ruhe kommen soll; nicht nur Höherstehende, sondern genauso Sklaven, nicht nur die Einheimischen, sondern die Ausländer im Lande auch, ja er gilt sogar für die Tiere (s. 2. Mose 20,10). Allen gönnt und bietet Gott heilvolle, guttuende Erholung für Körper und Seele.

In der Bibel hat der Sabbat eine doppelte Begründung. Die eine bezieht sich auf das Ruhen Gottes am siebten Tage nach sechs Werk-, nach sechs Schöpfungstagen. Ich muss dabei immer an einen Künstler denken, der beizeiten eine Pause macht, sich sein Werk anschaut, sich darüber freut und überlegt, was noch gemacht werden muss und wo's weitergehen soll; so schaut sich Gott am siebten Tag sein bisheriges Werk an, um dann dieses Kunstwerk, das Wunderwerk des Universums und des Lebens, weiter zu gestalten. Denn noch ist ja Gottes Schöpfungswerk nicht beendet. Was uns anbetrifft, haben wir den gemeinsamen freien Tag, um zusammen, nicht zuletzt im Gottesdienst, Gott für sein Wirken zu danken, sein Werk in Ruhe zu genießen, um dann mit Gott das Leben in förderlicher, in guter Weise zu gestalten in Richtung auf vollkommene Schönheit hin.

Die zweite Begründung für den Sabbat in der Bibel ist der Hinweis auf die einstige Sklavenarbeit der Israeliten in Ägypten (s. 5. Mose 5,15). Dort mussten sie quasi non stop, ohne Ruhetag arbeiten; das ist das traurige Geschick von Sklaven. Nur Sklaven arbeiten 7 Tage die Woche; manche Menschen machen sich selbst zu solchen Sklaven. Freien Gotteskindern ist Ruhe und Besinnung ermöglicht, auf dass aus der Ruhe und Besinnung heraus das Reden und Tun Befreiung bringe, Befreiung von Angst, Last, Bedrängnis,

Not. Auch in diesem Sinne gestärkt sollen Menschen aus dem Gottesdienst am freien Tag in den Alltag ziehen.

Es wäre ein Missverständnis zu meinen, Jesus hätte den Sabbat nicht geschätzt, und sich für eine solche Ansicht auf eine Aussage Jesu zu berufen, wie sie sich im Markusevangelium befindet; hier sagt Jesus: „Der Sabbat ist um des Menschen willen gemacht und nicht der Mensch um des Sabbats willen“ (Mk. 2,27). Das bedeutet in keiner Weise Schmälerung der Bedeutung des Sabbats oder gar die Abschaffung des freien Tages. Nein, im Zusammenhang jener Aussage diskutiert Jesus mit jüdischen Landsleuten, mit Frommen aus der Gruppe der Pharisäer, darüber, wie man am Sabbat den Namen des befreienden Gottes, des Schöpfers und Liebhabers des Lebens, am besten und schönsten ehrt, wie man am besten seinem Heilswillen entspricht. Im Zusammenhang jener Aussage geht es um die Frage: Dürfen Menschen am Sabbat, weil sie Hunger haben, Ähren auf einem Feld abpflücken,

oder bricht man dadurch den freien Tag durch Arbeit? Jesu Antwort: die Stillung des Hungers, die dem Menschen Leben ermöglicht, geht in diesem Fall vor der Arbeitsruhe, die aber grundsätzlich auch dem Leben von Menschen dient durch Erholung, Ruhe und Besinnung. Und man soll auch nicht vergessen: die Notwendigkeit der Hilfe in einer Notsituation am freien Tag ist etwas anderes als „7 Tage die Woche geöffnet!“, also auch am wöchentlichen Feiertag geöffnet, um Geschäfte zu machen und so weniger Gott, aber umso mehr dem Geld die Ehre zu geben. Der freie Tag erinnert aber vor allem an Gott, den Schöpfer und Befreier zum Leben, und dient in besonderer Weise dazu, uns von ihm stärken zu lassen, um als seine Kinder dann auch die sechs Werkstage zu gestalten und zu meistern.

Herzliche Grüße

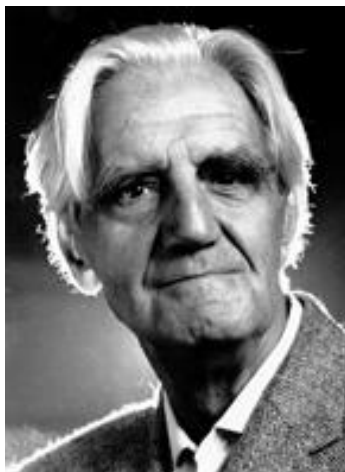
Ihr/Euer Volker Menke, Pfr.

Tanévnyitó

Matus Klára igehirdetése

Ottlik Géza: Iskola a határon

A kegyelem regénye

Az idei Szélrózsa találkozónagyszerű élmény volt számomra.

Ennek az egyik oka az, volt, amikor megtudtam, a találkozónagyszerű helyszíne

azonos Ottlik

híres regényének helyszínével. Attól kezdve minden lépcsőfordulót úgy néztem, mintha a következő sarkon felbukkanhatna Bébé, Medve meg a többiek.

A regényt sokan a kegyelem regényének tartják, holott a helyszín elég kegyetlen, egy határszéli kisváros- Kőszeg-katonaiskolája, ahová tízéves koruktól járnak a gyerekek. Itt játszódik az 1920-as éves elején a cselekmény, illetve...

Épp az a baj, hogy mintha nem is játszódna. Események vannak, de mintha megállt volna az idő. Az öregedő fejjel visszaemlékező író – becenevén Bébé – azzal küzd, hogy az egyes eseményeket nem tudja időrendi sorrendbe rakni, mintha minden összekavarodott volna. Mintha minden nap ugyanaz történt volna: kegyetlenkedő tanárok és kegyetlenkedő osztálytársak rémuralma, az állandó rettegés attól, hogy mit kell tenni, mit várnak el tőlük.

A napok egybefolynak, mintha nem lenne iránya az eseményeknek. Orwelli világ jut erről eszembe: ha a jövőt el akarod képzelni, képzelj el egy bakancsot, ami egy emberi arcon tapos – és ott marad.

Még nehezebbé teszi a visszaemlékezést, hogy az író megkapja egykori, már elhunyt barátja, Medve kéziratát, és az ő feladata, hogy a két, összefésülhetetlen kéziratból egy egységes emléksort állítson össze.

Létezik-e az a múlt, amelyik ennyire különböző módon rögzül az emlékezetekben? Elmesélhető-e az iszonyat állandósága?

És mégis, ebből az fagyottság születik valami új, valami tiszta: az összetartozás, a barátság, a szavak nélküli szeretet élménye. Ez a szeretet tiszteli minden egyes fiú saját kis harcát az étellel, nem akar belepiszkálni a másik életébe, de azt is tudják-kimondatlanul-, hogy egymásra épülve élük életüket. A külső szörnyűségek lassan eltűnnek- a zsarnok tanárt áthelyezik, a hatalmaskodó diákokat kicsapják-, de ezeknél a konkrét eseményeknél fontosabb az, amit nem tesznek, hanem csak történik velük. Belső szabadságuk története nem az ő művük, csak valahogyan létrejön- akár a kegyelem.

Az regénynek épp ez a láthatatlan vonal, a kegyelem a tudatos szervező elve. Az első két nagy fejezet címe a páli mondatra utal: nem azé, a ki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené. (Róm. 9. 16.) Az Isteni szeretetnek épp ez a sajátossága: mi akarunk, futunk, de a cél csak úgy, magától érkezik közénk.

Egy recenzió- épp műfaja miatt- sajnos mindig szájbarágósabb, mint az eredeti. Ottlik nem elmagyarázza, hanem érzékelteti a kegyelem működését. A kegyelemét, ami csak úgy megtörténik az emberrel, de ami nélkül nem élhetünk-nélküle marad az örökös szűkülés és félelem az élettől.

A Szélrózsa szervezőinek zseniális ötlete volt, hogy éppen ennek a regénynek a helyszínére szervezték a találkozót. A regény lelkiisége áthatotta számomra a helyszínt annak fáival és épületeivel együtt- és ha komolyan vesszük evangélikusságunkat, épp erre a felszabadultságra, a katonai renden túlmutató nagyobb rendre való

ráhagyatkozásunkat kellene minél többször
megélnünk.

Hegedűs Attila

Andorka Eszter Emlékkönyv

Andorka Eszter
(1970-2003)
evangélikus
lelkész
egyedülállóan
gazdag és sűrű
életet élt, melyben
elválaszthatatlan

volt a nagy felkészültséggel művelt teológia és a teljes odaadással végzett lelkési munka. Mindkettőnek alapját jelentette az elkötelezettség az elesettekért, akikért erejét, pénzét, idejét, végül életét áldozta.

Elkötelezettség az elnyomottak, kirekesztettek, kizsákmányoltak felszabadítására irányuló, biblikus teológia iránt, elkötelezettség a feminista teológia szenvedélyes művelésében, elkötelezettség

a mozgássérültek ügyéért, elkötelezettség állami gondozásból kikerült „fiaiért”.

Prédikációi, tudományos dolgozatai, gyerekeknek írt színdarabjai és a róla szóló visszaemlékezések azoknak is képet rajzolnak kivételes életútjáról és személyiségéről, akik életében nem ismerhették őt.

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség (MEVISZ) Megrendelhető a MEVISZ címen: 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel/fax: (+36 1) 317 1671 e-mail: mevisz@mevisz.hu

A kötet árából származó teljes bevételt a MEVISZ a mozgássérült és nem mozgássérült emberek egymást segítő együttélésének otthont adó "Esztus-ház" megvalósítására fordítja.

Esztus-ház alszámlaszám: 11705008-20474045-00000000

Múzeumok éjszakája az evangélikus templomban

Nagyon hirtelen jött az ötlet. 2007. júniusában fiammal kóvályogtam a Múzeumok éjszakáján, zsíros kenyeret ettünk a Bányászati Múzeum udvarán, rejtett utakon jártunk: jártunk a vártfal tetején, reneszánsz táncokat tanultunk, és élveztük, hogy a város kincsei egy éjszakára megnyílnak előttünk. Kivéve a templomok...

Aztán lelkési körökben fel-felütötte a fejét a gondolat, hogy nekünk is részt kellene benne vennünk mindenütt, ahol múzeumok és értékes evangélikus templomok vannak. Húzódothasztódott, míg végül elérkezett 2008. Szentiván éje. Az utolsó pillanatban állt össze a nagyon egyszerű kép: beállítottunk a templomba két hangfalat - külön köszönet érte Kovács Jánosnak, a Hunyadi iskola hangosítójának! - csatlakoztattunk

hozzá egy CD-lejátszót, este pedig kinyitottuk a templomot, felkapcsoltuk a reflektorokat, és Bach H-moll miséjét kezdtük el játszani.

Ennél egyszerűbbet el sem lehet képzelni. Semmi külön produkció, agyonszervezettség, csak a kivilágított templom és Bach.

És csoda történt. A múzeumokhoz hömpölygő tömeg megállt, bemezéskedett, szinte kiszakadtak a kinti zajból, nevetésből, mintha egy másik világba érkeztek volna: Bach olykor földbe döngölően fájdalmas, olykor lebegően boldog zenéjébe, a gyönyörűen kivilágított templom békéjébe. Mivel ritkán fordulunk meg éjszakai sötétben a templomban, az arányok, a hangulat, a formák azok számára is újként hatottak, akik egyébként rendszeres templombajárók.

Igyekeztünk mindenkit jó szóval behívni a templomba, a kérdésekre válaszolni, a templom rejtett titkait megmutatni, de alapvetően hagytuk, hogy a betérők csak sétálgassanak, szívják magukba a templom illatát, üljenek le a padokba és imádkozzanak, és ki-ki úgy élje meg a találkozást a csodával, ahogyan az neki

jólesik. Nem volt idegenvezető, aki megmondta volna, mit kell nézni. Mégis hiszem, hogy aki azon az estén benn járt nálunk, többet kapott egy egyszerű ismertetőnél, mert a szent maga érintette meg azon az éjszakán.

Hegedűs Attila

Könyvismertető (Csiszár Á.)

Biblioterápia betegeknek

A biblioterápia nem más, mint a könyvek gyógyító ereje. Ezek a könyvek olyan könyvek, amelyekkel hosszú utat bejárva a csüggedéstől, a lelki elesettségtől szépen lassan bekövetkezik a gyógyulás egy nehéz, komoly betegségből. Mindenkin segíthet az olvasás, beleértve olyan embereket is, akik jelenleg nem küszködnek valamilyen problémával, nem terápia keretében olvasnak, és nem valaki más irányításával jutottak el az olvasási anyaghoz. Ez talán annyival több, mert ez a jegyzék nemcsak a könyvek, de Isten általi orvoslás is.

Jeff Van Vonderen: Ha belefáradtál, hogy mindig bizonyítanod kell

Ez a könyv olyan hívőknek íródott, akik mélyen berögződött elvárások és szabályok szerint élnek, amelyek megszégyenítik őket és elszívják minden lelki erejüket. Néhány jele ennek: állandó lelki küzdelemmel járó kimerültség, minden remény nélkül.

Gyökössy Endre Akarsz e meggyógyulni?

Jézus Krisztus, döntő lépéseket tett felénk és érettünk, ám mégis nemegyszer a mi egyetlen lépésünkön, mozdulatunkon múlhat: meggyógyul-e életünk, testi-lelki betegségünk?! Mert azt a lépést, mozdulatot: nekünk kell megtennünk – Felé.

Ebben a kötetben olvashatjuk, hogy azt a lépést, mozdulatot nem csak meg kell, hanem lehetséges is megtennünk! Van lehetőség, hogy életünk megújult, tiszta, derült, munkabíró, eredményes élet

Állandó büntudat, úgy érzed, soha nem vagy "elég jó". Nem tudsz pihenni akkor sem, amikor szükséged lenne rá. A teljesítménnyel kapcsolatos elvárások azt bizonyítják, hogy soha nem éred el a mércét. A keresztyén élet megszűnt öröm lenni számodra.

Ha az előbb felsoroltak jellemzik az életedet, akkor ez a könyv neked szól. Az írónak nem az a célja, hogy kioktasson, hogyan viselkedj igazi hívő módjára. Ha az igyekezet lenne a győzelmes keresztyén élet titka, akkor már régen díjat nyertél volna. A könyv üzenete segít leleplezni a hazugságokat, amelyek a teljesítmény hajszolásának fogságában tartanak, és rávilágít, mennyire felszabadító erejű Jézus Krisztus evangéliumának kegyelmi üzenete, Krisztusnak a keresztyén érted elvégzett munkája eredményeképpen tied lehet a megnyugvás.

lehesen – az Úrban. Gyökössy Bandi bácsitól telhető hittel, az általa elért mélylélektani eredmények felhasználásával, sok imádság között írta mindezt, hogy segítségére lehessen azoknak a testvéreinek, akik igennel válaszolnak a kérdésre: AKARSZ E MEGGYÓGYULNI?

..akaratgyengeségedből?
 ...képzelgéseiteid rabságából?
 ...félelmeidből?

...haragodból?
 ...magányosságodból?
 ...a magányosságra is?
 ...felemás életedből?

...hamis gyászból?
 ...a halálfélelemből?
 Van embered!

Michael Quist: Így élni jó

A könyv az élet művészetéről nyújt elmélkedéseket mai keresztényeknek. Az emberek jól akarnak élni, sikerre vágnak, de legtöbbször csak anyagi sikerre. E műben a szerző az élet valódi és totális sikeréhez ad szempontokat -- a hit szemszögéből -- teljes tudományos felkészültséggel a lélektan és a szociológia terén is, gyümölcsözten pedagógiai és lelkipásztori gyakorlatának tapasztalatait. Saját nyelvén szól a mai emberekhez. Életszerű, csattanós, szuggesztív mondataival lenyűgözi, gondolkodásra, önvizsgálatra készíti, és önmaga elkötelezésére akarja indítani az olvasót.

Liu Csen-Jing: A mennyei ember

Ennek a felkavaróan drámai történetnek a kezdetén Isten meglátogat egy fiatal, koldusszegény fiút a kínai Honan tartomány egy eldugott falujában, hogy aztán megdöbbenő csodák sorozatának kíséretében az evangélium bátor hirdetőjévé tegye. Jün testvér (Liu Csen-jing) a kínai házigyülekezetek hálózatának egyik legfőbb vezetője, akinek kalandos életútján keresztül hiteles bepillantást nyerhetünk a Kínában működő úgynevezett földalatti egyház kibontakozásába és működésébe.

Az olvasónak bizonyára az az érzése támad helyenként, mintha az Apostolok cselekedeteinek újabb fejezeteit olvasná - persze mai szereplőkkel és helyszíneken - ezúttal a huszadik század végi Kínában. De

Jakubecz Márta : Isten állatkái

„Hadd keresselek téged, Uram, híván téged, hadd hívjalak, hívén tebenned: mert hirdettek nekünk téged” – másfél ezer éve vetette papírra e szavakat Szent Ágoston, keresvén az Urat, akit hirdettek neki elődei. Az elmúlt évszázadok mit sem változtattak

Mint lelki könyvnek újszerűsége, hogy az emberből és természetes adottságaiból -- hívők és nem hívők párbeszédében a „közös nevezőből” -- indul ki, és nem különböztet külső-belső, természetes-természettőlótti élet között, hanem szerves egységben látja és láttatja a mai ember életének több problematikáját. Vallási vonatkozásban nem elégszik meg a hit „gyakorlatainak” elemzésével, de megmutatja, hogy miből kell lelkileg táplálkoznia a keresztény életnek, hogy megteremthesse gyümölcsseit a tettekben, a testvér szolgálatában, a jobb világot építő szeretetben.

Jün testvér és a kínai egyház történetének egy nagyon megrázó oldala is van. A hitük miatt bebörtönzött, brutális kínvallatásokban részesített, embertelen körülmények között fogva tartott, sokévi kényszermunkára, sőt nemegyszer halálra ítélt keresztények és családjaik szenvedéstörténete a médiából megszokottnál jóval árnyaltabb képet fest Kína újkori fölemelkedéséről és gazdasági sikereiről.

Az európai olvasót helyenként bizonyára sokkolni fogják az e lapokon elmesélt hiteles történetek, ugyanakkor óriási bátorítást meríthet abból, hogy napjainkban is vannak sokan, akik még ezt az árat is hajlandók megfizetni Jézus Krisztus követéséért.

Szent Ágoston kijelentésének lényegén: a mindenkori ember keresi az Urat, akit hirdettek-hirdetnek neki. Jakubecz Márta is ezt teszi e könyvében: hirdeti az Urat, ez esetben a gyerekeknek, éppen ezért rendhagyó módon - lebilincselő, vidám

állatmeséken keresztül, észrevétlenül elrejtve bennük az „örömnapokat”, az ezeréves egyházi ünnepeket, a templomi szertartások fennkölségét, a liturgikus színek szimbolikáját, a vallásos népénekeket, a templomok berendezésének jelképeit, a hit titkait. A humorral átszótt,

Ünnepi beszéd a 2008. augusztus 20-i városi ünnepségen

Tisztelt Jelenlévők! Kedves Ünneplők!

Engedtesék meg nekem, hogy most olyanokhoz szóljak, akik talán nincsenek is jelen, és kérem, ha rájuk ismernek, adják át nekik szavaimat!

Tehát: Kedves Ifjú Barátom!

Nem tudom, eljöttél-e ma velünk

most akarsz élni, boldogulni. Való igaz, nagyon sok frázist hallhattál a múlttól, államalapító királyunkról. Örülök, ha semmit nem fogadsz el kritikátlanul, gondolkodás nélkül. A múlt ünneplését sem.

Csak hát tudod, annyi mindent készen kapunk. Életünket, anyanyelvünket, szüleinket, hazánkat, a várost, ahol élünk, a kort, amelyben születtünk, de még szemünk színét is. Ha nem érdekel az, amit kaptunk, önmagunkra mondunk nemet. Mert igenis ők, a régiek adtak neked egy országot, amelyben otthon érezheted magad, ők adtak neked egy nyelvet, amelyen énekelhetsz, viccet mesélhetsz vagy szerelmet vallhatsz, és ők hagyták rád a hitet, hogy imádkozhass, ha úgy érzed, kérdőjelekkel lett teli az égbolt fölötted. Ők adták az alapot, amire te építeni szeretnéd jövődet. És ismered a jézusi példázatot a homokra és a biztos alapra épített házról: ha jó az alap, tartós lesz a

ünnepelni. Megérteném azt is, ha nem. Megérteném, ha azt mondanád, elegend van a múltból, abból, amit készen kaptál, amit rád akarnak sózni, te magad akarod felépíteni életedet, és nem másokét továbbélni. Mondhatod, hogy nem érdekelnek a hagyományok, az érdekel, amit te teszel le az asztalra. Megértem, ha úgy érzed, nem 1000 évvel ezelőtt, hanem

ház is.

István királyra nem azért kell emlékezni, mert a dicső múlt egy része, hanem azért, mert ő teremtette meg a jövő lehetőségét neked is. Azért van helyed ebben a világban, azért van ez a koordináta-rendszer benned, azért tudsz magyarul, anyanyelveden gondolkodni, beszélni, örömet és fájdalmat kifejezni, mert István

király annak idején megalkotta azokat a kereteket, amelyek megőrizték ezeket az értékeket- hogy te önmagad lehess, hogy tervezhess.

Kérlek, próbáld meg mindazt, amit előre, kéretlenül kaptál, ajándéknak felfogni! Nem tukmáljuk rád- de enélkül te sem lehetnél önmagad. És ha ajándék, akkor

egyben kegyelem is, hogy megkaphattad- és légy hálás érte Istennek, és azoknak, akiken keresztül megkaphattad. Kérlek téged, ünnepelj velünk!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Hegedűs Attila

Találós kérdések (Mátisné Schlögl P.)

Íme, néhány kérdés a néhány lappal korábban már bemutatott hittantábor nagy vetélkedőjén elhangzottakból. Akinek kedve van, tegye próbára tudását!

I. Márk evangéliuma alapján:

1. Kik voltak Jézussal együtt – megkísértésénél – a pusztában?
2. Ki volt Jézus elsőként elhívott tanítványa?
3. Sorold fel a 12 tanítványt!
4. Kik Jézus igazi rokonai?
5. Miért kerül lámpás a szobába?
6. Mit mondott Jézus Jairusnak?
7. Mi volt a tálon Heródes lakomáján?
8. Mit ettek az ötezer ember megvendéglésekor?
9. Mit mondott Jézus a tanítványoknak, mikor a tengeren járt?
10. „Szépen félreteszitek az Isten parancsolatait, azért, hogy megtartsátok a magatok hagyományait!” Kinek mondta ezt Jézus?
11. Mi volt Péter vallástétele?
12. Hányan voltak ott a „megdicsőülés” hegyen?
13. Hányszor szólt Jézus a haláláról és feltámadásáról?
14. Melyik – városból kivezető – úton ült a vak Bartimeus?
15. Mikor vonult be Jézus Jeruzsálembe?
16. Kiket űzött ki Jézus a templomból?
17. Ki nyúlt Jézussal együtt a tálba?
18. Mit mondott Jézus Pilátusnak?
19. Mikor halt meg Jézus?

II. Néhány kérdés a szimbólumokról:

1. Mit jelent a Krisztus szó?
2. Mi az IHTÜSZ szó jelentése?
3. Mit jelent az INRI betűszó?
4. Melyik női név származik a „bárány” szóból?
5. Az oltárterítő színe mikor: lila, zöld, fekete, fehér, piros?

III. A délelőtti előadásokból szintén néhány kérdés:

1. Mikor élt Luther Márton?
2. Hol kezdte lefordítani a Bibliát Luther?
3. Mik voltak a búcsúcédulák?
4. Hány pontban fogalmazta meg Luther a véleményét?
5. Mikor szegezte ki pontjait Luther a templomkapura?
6. Melyik esztergomi érsek lett kis híján római pápa?
7. Ki volt a király Magyarországon Luther fellépésekor?
8. Kit neveztek a „magyar Luther”-nek?
9. Sorold fel magyar reformátorokat!
10. Ki volt a legnagyobb magyar reneszánsz költő?

11. Kik voltak a reformáció idejének magyar bibliafordítói?

12. Sorolj fel világvallásokat!

13. Kik alapították a világvallásokat?

14. Ki alapította az egyházat?

15. Sorolj fel veszélyes szektákat!

Megfejtések:

I. 1.vadállatok, angyalok; 2.Simon Péter; 3. Péter, Jakab, János, András, Fülöp, Bertalan, Máté, Tamás, Jakab, Taddeus, Simon, Júdás; 4.Aki az Isten akarata szerint cselekedik; 5.Hogy lámpatartóba tegyék, akkor világít mindenkinek a házban; 6.Ne félj, csak higgy!; 7.Keresztelő János feje; 8.5 kenyeret, 2 halat; 9.Bízzatok, én vagyok, ne féljtek! 10.Farizeusoknak, írástudóknak; 11.Te vagy a Krisztus! 12.Hatan: Jézus, Péter, Jakab, János, Mózes, Illés; 13.Háromszor; 14.Jerikó; 15.Virágvasárnap; 16.Pénzváltókat, galambárusokat; 17.Júdás; 18."Te mondd!" 19.Péntek 3 órakor;

II. 1.Felkent; 2.Hal; 3.Jézus Krisztus a zsidók királya; 4.Ágnes; 5.Lila: advent, böjt, zöld: szentháromság utáni vasárnapok, fekete: nagypéntek, fehér: karácsony, húsvét, piros: pünkösöd

III. 1.1483-1546; 2.Wartburg; 3.A pápa feloldozását „garantáló” papírok; 4.95; 5.1517.okt.31. 6.Bakócz Tamás 7.II. Lajos; 8.Dévai Bíró Mátyás; 9.Dévai B. M., Huszár Gál, Sztárai Mihály, Bornemissza Péter; 10.Balassa Bálint; 11.Sylveszter János, Károli Gáspár

Istentiszteleti szolgálati beosztás 2008 szeptemberétől a reformáció ünnepéig

napszolgálat lelkész		9.00 német	Menke, V.
Szept. 14. 8.00 magyar	Hegedűs A.	napszolgálat lelkész	
9.00 német	Menke, V.	Okt. 12. 9.00 gyermek	Gabnai S.
9.00 gyermek	Hegedűs A.	10.00 magyar	Gabnai S.
10.00 magyar	Hegedűs A.	15.00 Balf	Gabnai S.
15.00 Balf	Gabnai S.	16.00 F.szentmiklós	Gabnai S.
16.00 F.szentmiklós	Gabnai S.	18.00 esti	Hegedűs A.
18.00 esti	Hegedűs A.	Okt. 19. 8.00 magyar	Hegedűs A.
Szept. 21. 8.00 magyar	Hegedűs A.	9.00 német	Menke, V.
9.00 német	Menke, V.	9.00 gyermek	Gabnai S.
9.00 gyermek	Hegedűs A.	10.00 magyar	Hegedűs A.
10.00 magyar	Hegedűs A.	15.00 Balf	Hegedűs A.
15.00 Balf	Hegedűs A.	16.00 Nagycenk	Hegedűs A.
16.00 Nagycenk	Hegedűs A.	18.00 esti	Gabnai S.
18.00 esti	Gabnai S.+ Hegedűs A.	Okt. 26. 8.00 magyar	Gabnai S.
Szept. 28.		9.00 német	Menke, V.
8.00 magyar	Hegedűs A.	9.00 gyermek	Hegedűs A.
9.00 német	Menke, V.	10.00 magyar	Gabnai S,
9.00 gyermek	Hegedűs A.	15.00 Balf	Gabnai S.
10.00 magyar	Hegedűs A.	18.00 esti	Hegedűs A.
15.00 Balf	Hegedűs A.	Okt. 31 8.00 magyar	Hegedűs A.
18.00 esti	Hegedűs A.	9.00 német	Menke, V.
Okt. 5. 8.00 magyar	Gabnai S.	10.00 magyar	Hegedűs A.
9.00 német	Winter, G.	18.00 reformációi est	Vladár G.
9.00 gyermek	Gabnai S.	Nov. 2. 8.00 magyar	Hegedűs A.
10.00 magyar	Gabnai S.	9.00 német	Menke, V.
15.00 Balf	Gabnai S.	9.00 gyermek	Gabnai S.
16.00 kórház	Gabnai S.	10.00 magyar	Hegedűs A.
18.00 esti	Gabnai S.	15.00 Balf	Hegedűs A.
Okt. 12. 8.00 magyar	Gabnai S.	15.00 kórházkápolna	Hegedűs A.
		18.00 esti	Gabnai S.

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség
újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.
e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu
tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin
Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila
Tördelés: Kóczán Krisztián
Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekéről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomtatva a Lóvér Print nyomdában 350 példányban
Várható következő megjelenés: 2008. reformáció ünnepe